

Deze reactie betreft mijn commentaar op het wetsvoorstel strafbaarstelling verheerlijken van terrorisme en openbare steunbetuiging aan terroristische organisaties

Samevatting: Deze wet is volstrekt onaanvaardbaar.

In de eerste plaats is er geen internationale consensus over de definitie van terroristische organisaties [1,2]. Dus hoe gaat vastgesteld worden of een organisatie terroristisch is? wie gaat die beslissing nemen? En hoe gaat dat dan getoetst worden, door wie, en welke mogelijkheden er zijn voor een organisatie om deze kwalificatie aan te vechten en/of juist te zorgen dat organisaties zo nodig juist wél als terroristisch worden aangemerkt? Dit is overduidelijk problematisch en een goede reden om zeer voorzichtig te zijn met de *uitbreiding* van de consequenties als een organisatie terroristisch zou zijn.

Maar laten we voor de eenvoud aannemen dat dit opgelost kan worden: er worden internationale afspraken gemaakt, en het internationale strafhof krijgt de ruimte en de middelen om een heldere consensus-definitie toe te passen en te toetsen. Ik kan niet op de feiten vooruitlopen, maar als dit goed en sluitend wordt opgezet en uitgevoerd is het niet onmogelijk dat ook staat-terrorisme en er onder zal gaan vallen. Dit debat is nog volledig open [2]. Het is daarmee niet uit te sluiten dat de staat Israël er ook onder moeten gaan vallen [3].

Als het zonder grondig bewijs bombarderen van een journalisten [4] niet onder (staats) terrorisme valt, als het plegen van (waarschijnlijk) genocide op oorspronkelijke bevolking, het bombarderen van ziekenhuizen, en het semi-random vernietigen van alle infrastructuur, wegen, huizen en universiteiten niet als terrorisme aangemerkt kan worden, wat dan nog wel? Er kan niet met twee maten gemeten worden.

Onder de huidige wet ben ik strafbaar als ik oproep tot het bombarderen van journalisten, tot het vernietigen van ziekenhuizen en universiteiten, en tot doelbewust schieten op mensen die voedsel en water komen halen. Allemaal terecht, dit zijn onaanvaardbare handelingen die geen enkele organisatie zou mogen uitvoeren. Als ik er toe oproep ben ik terecht strafbaar.

Dat brengt me bij verheerlijken. Ook daar geeft de wet geen duidelijke definities voor. Als ik het bombarderen van een journalist die zonder proces, zonder getoetst bewijs, wordt gedood, verdedigd met het argument iedereen toch recht op zelfverdediging heeft, en roep dat het daarom zeker goed te keuren is, dan loop ik - als deze wet goed wordt uitgevoerd en toegepast in het kader van consequente toekomstige definities van terrorisme- een behoorlijk risico dat ik dan straks strafbare feiten pleeg, en wordt opgesloten voor het verheerlijken van (inderdaad) absoluut onaanvaardbaar gedrag. Zelfs als ik dan alleen met een Israëlische vlag zwaai loop ik dat risico al.

Natuurlijk het voorbeeld is nog fictief, Israël is nog niet veroordeeld voor genocide, al nemen de kansen toe [5,6]. Daarnaast is de link tussen genocide en terrorisme weliswaar nauw met duidelijke overlap [2,7] maar terrorisme als militaire tactiek wordt in veel definities uitgesloten. Echter, dat volhouden is een basis voor juridische problemen [2] en zeker geen goede grond om nieuwe wetten op te bouwen. Israël is nu nog niet als een terroristische staat opgenomen in de verschillende lijsten die er bestaan, maar zelfs die *mogelijkheid* zou het denken moeten zetten. Hoe kan er straks dan zelfs maar gediscussieerd worden over deze zaken? De vrijheid van meningsuiting wordt met dit

voorstel zeer zwaar begrenst, terwijl de onderliggende definities zeer zwak zijn, of ontbreken.

Samenvattend:

Het wetvoorstel is ondoordacht, de randvoorwaarden zijn onvoldoende scherp gedefinieerd en het is daarom onverstandig de huidige wet verder uit te breiden zonder eerst de fundamenteën beter op orde te hebben. Het wetsvoorstel is daarmee onaanvaardbaar

[1] <https://doi.org/10.1080/09546553.2011.652318>

[2] Williamson, Myra. Terrorism, War and International Law: The Legality of the Use of Force Against Afghanistan In 2001. The Ashgate International Law Series, Taylor & Francis Group, 2016.

[3] <https://www.securityincontext.org/posts/why-we-need-to-talk-about-state-terrorism-by-israel-in-gaza>

[4] <https://nvj.nl/actueel/nvj-woedend-op-israel-na-dood-journalist-anas-al-sharif>

[5] <https://www.un.org/unispal/document/un-special-committee-press-release-19nov24/>

[6] https://www.btselem.org/sites/default/files/publications/202507_our_genocide_eng.pdf

[7] <https://www.emerald.com/books/edited-volume/14437/chapter-abstract/85399075/Terrorism-and-Genocide>